

דיאלוג לימודי פורה

מתי להתעכב על דברי תלמידים?

תמלול הדיאלוג הכיתתי

- 1 מורה: אני עושה רגע סדר. מה דעתכם על המעשה של גארונה? אמרה לנו עלמה שלדעתה
- 2 המעשה – תחזרי שוב –
- 3 עלמה: היה טוב, כי הוא לא יכול היה [לעזור?] כשהם הרביצו לו אבל אחרי ...
- 4 מורה: שהמעשה של גארונה, טוב, צודק... שהוא מעשה.. מעשה –
- 5 תלמידים: נדיב
- 6 מורה: כמו שם הסיפור, נדיב. יש מישהו שחושב אחרת?
- 7 ((מספר תלמידים מצביעים))
- 8 מורה: עוד, כן.
- 9 רועי: אני חושב אחרת מזה שגארונה נכנס לכיתה וראה שמרביצים לו למה הוא לא עשה עם
- 10 זה שום דבר?
- 11 תלמידה: הוא פחד מהם
- 12 תלמיד: [...] הם העליבו אותו
- 13 מורה: אתה אומר שהמעשה שלו לא היה נדיב בשלמותו כי
- 14 רועי: בעצם הוא לא הפריד ביניהם.
- 15 מורה: לא הפריד
- 16 תלמיד1: הוא נתן להם להרביץ לו. אז בטח בתור מחילה לזה שהוא לא עזר לו
- 17 תלמיד2: הצטערות
- 18 מורה: ההצטערות, מחילה לאחר המקרה. אוקיי. מי חושב כמו רועי ורוצה להוסיף? כן
- 19 תלמידה1: [...] [שלמרות?] שהוא עמד וכולם רעדו ופתאום, כולם הסתכלו עליו כאילו, מה
- 20 אתה עושה, זה לא אתה
- 21 מורה: אוקיי. וככה המורה הבין?
- 22 תלמידה1: כן
- 23 מורה: בגלל זה הוא לא האמין שגארונה באמת עשה את המעשה. רצית להוסיף משהו,
- 24 נעמה?
- 25 נעמה: כן. שאני חושבת ש(2) שהמורה, בסוף, בסוף הסיפור, הוא אמר שהוא סולח להם,
- 26 לביריונים

דיאלוג לימודי פורה

מורה: כן	27
נעמה: למה הוא צריך לסלוח להם? הם צריכים לסלוח אם כבר ל	28
תלמיד: לא, בדיוק לא	29
מורה: רגע, רגע	30
נעמה: קרוסי צריך... בכלל קרוסי צריך לסלוח להם, ולא המורה. למה המורה בכלל התנצל?	31
מורה: המורה בסופו של הסיפור, כמו שקראנו אתמול, סלח לתלמידים. באה נעמה ואמרת:	32
רגע, אנחנו מדברים על מעשה טוב, מעשה צודק, מעשה נדיב, אבל למעשה, המעשה של	33
המורה בסוף הסיפור מה הוא היה לדעתך? (1)	34
תלמיד: נדיב	35
נעמה: לא אני אומרת שלמה הוא צריך לה הוא בכלל צריך לסלוח להם	36
מורה: אוקיי. אז זה שהוא סלח להם, זה מעשה -	37
נעמה: על מה הוא צריך לסלוח להם?	38
מורה: על זה שהם התעללו בקרוסי.	39
נעמה: קרוסי צריך לסלוח להם	40
מורה: בדיוק. נכון מאוד. זאת אומרת, זה שהוא סלח, שהוא לקח את האחריות עליו וסלח	41
להם, אז אומרת שזה לא מעשה כל כך נדיב מבחינת המורה.	42
שני: כי זה לא בטוח הוא, הילד צריך לסלוח	43
מורן: אולי הוא סולח להם, אבל הילד זה [שחנקו?] אותו עצבנו אותו, וזה מה שקרה, הוא זה	44
שצריך לסלוח	45
מורה: נכון. אני מזכירה שמה קרה למורה?	46
תלמיד3: זרקו עליו קסת	47
מורה: מה זה קסת?	48
((תלמידים בערבוביה))	49
תלמידה2: הבקבוק של הדיו	50
מורה: נכון. קרוסי זרק את הקסת על מי?	51
תלמיד4: על המורה	52
תלמידה3: על המורה	53
מורה: על המורה?	54
תלמיד4: לא, על הילדים	55

דיאלוג לימודי פורה

מורה: אז רגע רגע, אנחנו נעשה את זה בסדר. באצבע. כן. מי שלא שמעתי עדיין, ארנון	56
ארנון: לי נראה, נראה לי שהוא סלח להם בגלל שהם עצבנו את קרוסי והוא זרק את הקסת	57
אז הוא סולח להם בגלל שהם עצבנו את קרוסי ובגלל זה הוא זרק קסת וזה פגע במורה.	58
מורה: נכון	59
גל: אז זה שוויון	60
מורה: למה זה שוויון?	61
גל: כי הם עשו לו משהו רע והוא רצה לזרוק את זה בכלל על הילדים ובטעות הוא זרק את	62
זה על המורה	63
לינוי: הם התחמקו	64
מורה: אוקיי. וזה שווה ל...	65
לינוי: לא, זה לא משתווה בסוף...	66
מורה: רגע אז אני לא הבנתי את השוויון. תנסי את זה, לומר את זה בדרכים אחרות אני	67
אחזור אלייך. כן	68
נוי: בגלל.. זה לא יכול להיות שוויון כי הם הציקו לו כמעט כל השנה ואולי אחרי איזה חודש	69
חודשיים שלוש הוא החליט פשוט לזרוק עליהם –	70
מורה: אנחנו לא יודעים את הזמנים, זה אולי –	71
נוי: הרבה! היה כתוב שהם כל הזמן הציקו לו	72
מורה: אוקיי	73
נוי: אז הרבה זמן, והוא בטעות, הוא כבר לא שלט על עצמו, זה לא היה נחשב בכלל. זה לא	74
שוויון	75
מורה: ממ.. כי הוא לא שלט על עצמו, ואת מסכימה עם המעשה שקרוסי עשה? זה מה שאת	76
אומרת?	77
נוי: כן	78
מורה: אוקיי. וזה שהמורה סלח לתלמידים שהעליבו את קרוסי? ושפגעו במורה עם הקסת?	79
מה לדעתך, זה מעשה טוב שהוא סלח להם? המורה שסלח לתלמידים זה מעשה נדיב,	80
מעשה טוב כלפם או לא?	81
נוי: ככה ככה, לא ממש	82
תלמידה: אני חושבת שלא	83
מורה: מי חושב... כן?	84
שחר: אני חושבת שלא	85

דיאלוג לימודי פורה

מורה: למה?	86
שחר: בגלל, הם [ידעו..] הם יעשו את זה עוד פעם סלח להם והם יכלו להמשיך	87
מורה: אוקיי. יכול להיות שהמקרה יכול להמשיך עוד יום, ועוד יום והם יתעללו שוב בקרוסי	88
רויטל: כן ולא אכפת להם כי הם ידעו – כן, המורה יסלח לנו	89
מורה: מי חושב שהמעשה של המורה הוא מעשה טוב?	90
((תלמידה מצביעה))	91
מורה: למה?	92
תלמידה: בגלל ש זה ((מנידה בראשה))	93
מורה: אוקיי. מי חושב – ברוריה?	94
ברוריה: אני חושבת שהמעשה שלו הוא מעשה טוב	95
מורה: של המורה, עכשיו אנחנו מדברים על המעשה של המורה	96
ברוריה: בגלל שהוא סלח לתלמידים כי קרוסי זרק את הקסת, בגלל מה שהם עשו לו לא	97
והוא לא הי לנחש שזה יפגע דווקא במורה ואני חושבת שזה מעשה טוב בזה שהוא סלח	98
לתלמידים	99
מורה: למה?	100
סיגל: {...} ואני חושבת שזה מעשה טוב בגלל שהוא הבין שלמרות הטעות שהם עשו זה	101
שהוא חטף את זה הרבה יותר טוב מאשר שהם היו	102
מורה: אההה, שהוא דאג בכלל לתלמידים?	103
ברוריה: הוא דאג לקרוסי	104
מורה: אבל תראי את אומרת כאן הרבה דברים, ש... את ציינת הרבה דברים שליליים	105
שהתלמידים עשו ובכל זאת את אומרת שהמורה צודק בסליחה שלו	106
ברוריה: כן. כי המורה הבין שלמרות מה שהם עשו לקרוסי עדיף לסלוח להם במקום מאשר	107
לא לסלוח להם	108
מורה: למה עדיף לסלוח להם? אני רוצה לדעת – נימוק – אני רוצה לדעת למה?	109
ברוריה: כי אם הוא סלח להם, אז לא רק, הם לא יראו שהוא סולח להם כל הזמן. כי אם זה	110
היה קורה עוד פעם אז הוא כבר לא היה סולח אבל הוא רצה להראות להם את ההרגשה	111
שלמרות שהם עשו מעשה רע אפשר לשנות אותו	112
מורה: שיכול – שהוא נתן להם – מה הוא נתן להם?	113
תלמידה: הרגשה טובה	114
מורה: הרגשה טובה, והזדמ –	115

דיאלוג לימודי פורה

תלמידים יחד: הזדמנות	116
מורה: הוא נתן להם הזדמנות שניה. הרי לכולנו, אנחנו תמיד אומרים לכל אחד מגיעה	117
תלמיד: צ'אנס	118
תלמיד: הזדמנות	119
מורה: צ'אנס, מגיע צ'אנס, מגיעה הזדמנות. כן	120
רות: טוב, רע אני לא באמת... כן אני חצי-חצי, אני לא כל כך בטוחה. כי בסוף כתוב שגארונה	121
ניצל את שעת הכושר ולחש כמה מלים למורה ואז פתאום המורה אמר אני סולח לכם.	122
מורה: טוב. אז אני רואה ש... אחרון –	123
רועי: אני לא הבנתי. אני... קרוסי הוא ציפה שתראו מה הוא... שהמורה, שהתשובה של	124
המורה תהיה שונה. תראה מה הם עשו לי [הם?...]	125
מורה: זאת אומרת שאתה לא מסכים עם המורה	126
רועי: אני לא מסכים עם המורה כי קרוסי גם לא מסכים עם המורה. הוא ציפה לתשובה	127
אחרת.	128
מורה: איך אתה יודע שהוא ציפה לתשובה אחרת? מי מדבר? אנחנו מקשיבים. למה אתה	129
חושב שהוא ציפה לתשובה אחרת?	130
רועי: הוא ציפה לתשובה אחרת –	131
מורה: לתגובה אחרת –	132
רועי: מפני שהמורה ראה את העניין. נגיד, פעם אחת הוא אמר לו את זה, אבל המורה לא	133
האמין, כי – לא הייתי באירוע – אבל הוא כן היה באירוע, את מבינה הוא זרק עליהם קסת,	134
אז מאיפה –	135
מורה: אוקיי. זאת אומרת, אתה אומר המעשה היה חמור מאוד. ומה התלמידים לפי דעתך	136
היו צריכים?	137
תלמיד: עונש [אולי?]	138
מורה: להיענש. זאת אומרת שהמורה בכלל לא עשה מעשה נדיב, זה מה שאתה אומר,	139
המעשה שלו לא היה צודק. אז אני רוצה רגע לסכם. יש לנו כמה אפשרויות. ישנם תלמידים	140
שאמרו כן, ואני אמספר אותם. ישנם לתלמידים שאמרו שהמעשה של גארונה לדעתם	141
צודק, ישנם כאלה שאמרו שהמעשה של גארונה לא צודק.	142
תלמיד: גארונה או המורה?	143
מורה: רגע אני מסכמת את כל השיח שהיה כאן מתחילת השיעור. אוקיי. ישנם כאלה שאמרו	144
שהמעשה של המורה מה הוא?	145
תלמיד: לא צודק	146

דיאלוג לימודי פורה

תלמיד: ככה ככה	147
מורה: ((כותבת על הלוח)) ישנם כאלה שחשבו שהוא צודק וישנם כאלה תלמידים ש... אמרו	148
שהמעשה של המורה לא צודק בכלל. טוב תראו, אתם תצטרכו לשכנע אותי, עם נימוקים...	149
19:54	150